

Arrest

nr. 233 401 van 2 maart 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. STEVENS
Schuttersstraat 15-17
2800 MECHELEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Senegalese nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 oktober 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest van 16 oktober 2019 met nummer 227 550 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Gezien de vraag tot voortzetting van de procedure ingediend op 24 oktober 2019.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 oktober 2019 met referentnummer 85864.

Gelet op de beschikking van 17 januari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2020.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Er dient op te worden gewezen dat artikel 39/69, § 1, tweede lid, 8° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de verzoekende partij in voorkomend geval het verzoek te genieten van de pro deo in haar verzoekschrift dient op te nemen.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij geen verzoek om de kosteloze rechtspleging te genieten in haar verzoekschrift heeft opgenomen.

Artikel 39/68-1, § 5 van de Vreemdelingenwet bepaalt daarnaast het volgende:

“Het rolrecht wordt door de verzoekende partij voorgeschooten. De betaling wordt verricht binnen een termijn van acht dagen, die ingaat op de dag dat de hoofdgriffier de betrokkene ter kennis brengt dat het rolrecht verschuldigd is en waarbij hij tevens op de hoogte wordt gesteld van het verschuldigde bedrag.

Indien het bedrag niet binnen de in het eerste lid bepaalde termijn is gestort, wordt het beroep niet op de rol geplaatst. De niet-tijdige betaling kan niet worden geregulariseerd. Bij tijdige kwijting wordt het beroep op de rol geplaatst en gaat de termijn bedoeld in artikel 39/76, § 3, in.

In afwijking van het tweede lid, moet, wanneer in de vordering tot schorsing, die gepaard gaat met een beroep tot nietigverklaring, de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, het verschuldigde rolrecht betaald worden op het ogenblik dat de voortzetting van de procedure wordt gevraagd, met dien verstande dat de vordering tot schorsing op zich geen aanleiding geeft tot de kwijting van het recht indien de schorsing wordt toegestaan.

Als met toepassing van artikel 39/82, § 3, eerste lid, de vordering tot schorsing zich uitsluitend beperkt tot een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en indien de vordering tot schorsing niet werd toegestaan, dan is het rolrecht voor deze vordering tot schorsing verschuldigd bij het indienen van een verzoekschrift tot nietigverklaring.”

De verzoekende partij diende op 10 oktober 2019 een verzoek in tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en tot vernietiging van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 7 oktober 2019 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Aangezien de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd gevraagd diende het verzoekschrift te worden ingeschreven op de rol zonder dat eerst het rolrecht werd voldaan.

Nadat de Raad bij arrest nr. 227 550 van 16 oktober 2019 de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid had verworpen diende de verzoekende partij een verzoek tot voorzetting in. Gelet op artikel 39/68-1, § 5, derde lid van de Vreemdelingenwet diende zij op dat ogenblik het verschuldigde rolrecht voor de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring te betalen (zie ook GwH 12 juli 2012, nr. 88/2012, B.17.4). Het staat niet ter discussie dat de verzoekende partij niet overging tot de betaling van het rolrecht dat bij beschikking van 30 oktober 2019 werd vastgesteld op 372 euro. Derhalve dient het beroep, nu het verschuldigde rolrecht niet werd betaald, van de rol te worden geschrapt.

Het aangetekend schrijven van 5 november 2019 van de raadsman van de verzoekende partij waarin deze stelt dat hij op 25 oktober 2019 bewijzen heeft overgemaakt aan de Raad om aan te tonen dat zijn cliënt de kosteloze rechtspleging kan genieten – een bewering die daarenboven geen steun vindt in het dossier waarover de Raad beschikt – laat niet toe tot een ander besluit te komen. De verzoekende partij heeft in haar verzoekschrift immers niet aangegeven de kosteloze rechtspleging te willen genieten en was dus hoe dan ook gehouden om het vastgestelde rolrecht te betalen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt van de rol geschrapt.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend twintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK